Lietas arhīva Nr. CA-0115-19
ECLI:LV:LAAT:2019:0521.C12181818.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2019.gada 21.maijā

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Ilmārs Stivriņš
tiesneses Alla Šilova un Ludmila Mežale,
ar tiesas sēdes sekretāri Dainu Mikažāni,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GELVORA" apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2018.gada 21.decembra spriedumu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GELVORA" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "GELVORA" (turpmāk arī – prasītāja) 2018.gada 3.jūlijā iesniedza tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi un pamatojums.

[1.1] 2007.gada 25.aprīlī SIA "LATGALES PARTNERIS D" un aizdevēja SIA "INSERVISS GROUP" noslēdza aizdevuma līgumu Nr.25040702L4 automašīnas VW LT 35 iegādei. SIA "LATGALES PARTNERIS D" likvidēta 2012.gada 8.maijā.

[1.2] /pers. B/ (turpmāk arī – atbildētājs) 2007.gada 25.aprīlī noslēdza galvojuma līgumu Nr.25040702L4/G1, ar kuru uzņēmās atbildēt par parāda samaksu kā pats parādnieks. Galvojuma līguma noteikumi paredz, ka galvinieks galvo par galvenā parādnieka saistībām ar SIA "INSERVISS GROUP" kā pats parādnieks pilnā apmērā, ietverot arī visus blakus prasījumus.

Tā kā galvenais parādnieks ir likvidēts un aizdevuma līgums nav izpildīts, ir pamats galvinieka atbildībai, kā arī prasības celšanai tikai pret atbildētāju.

[1.3] Saskaņā ar 2011.gada 8.martā noslēgto cesijas līgumu un 2011.gada 21.novembra grozījumiem pie cesijas līguma SIA "INSERVISS GROUP" savas no līguma izrietošās prasījuma tiesības cedēja (nodeva) UAB "GELVORA", kuru pārstāv tās filiāle Latvijā (turpmāk – UAB GELVORA filiāle Latvijā). Līdz ar to UAB GELVORA filiāle Latvijā ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus.

[1.4] UAB GELVORA filiāles Latvijā uzņēmums 2014.gada 18.decembrī mantiska ieguldījuma veidā ieguldīts SIA "GELVORA". Līdz ar to visa manta, saistības un prasījuma tiesības, kas ietilpa UAB GELVORA filiāles Latvijā uzņēmumā, ir pārgājušas prasītājai SIA "GELVORA".

[1.5] Atbildētājam saskaņā ar līgumu bija pienākums līdz 2011.gada 25.aprīlim veikt atlikušā aizdevuma galvenā parāda un procentu par aizdevuma lietošanu samaksu. Atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi, tādēļ 2011.gada 26.aprīlī iestājies nokavējums.

[1.6] Saistības nav noilgušas un ir spēkā esošas. Noilgums ir pārtraukts ar prasītājas sūtītajiem atgādinājumiem un paziņojumiem par cesiju.

Prasītāja pēc prasības precizēšanas lūdza piedzīt no atbildētāja: galveno parādu 3655,84 *euro,* parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17,00 *euro*, līgumiskos procentus 3367,27 *euro* (ar likmi 0,92% mēnesī no nesamaksātā galvenā parāda par periodu no 2007.gada 25.aprīļa līdz 2018.gada 25.jūnijam), līgumsodu 365,58 *euro* (aprēķināts 0,5 % apmērā no nesamaksātās summas par katru nokavēto maksājuma dienu un aprobežots 10% apmērā no nesamaksātā galvenā parāda 3655,84 *euro*), kā arī apstiprināt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) pilnā apmērā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1469., 1472., 1511., 1548., 1579., 1587., 1651.pantu, 1652.panta 3. punktu, 1661., 1662., 1716., 1717.. 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1770., 1773. 1775., 1779., 1793., 1801., 1828., 1838., 1934., 1943., 1946., 2021.pantu, likuma "Par atjaunotās Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21.pantu.

[2] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos pilnīgi neatzina prasību šādu apsvērumu dēļ.

Atbildētājs 2007.gada 25.aprīlī kā SIA "LATGALES PARTNERIS D" dibinātājs noslēdza aizdevuma līgumu ar SIA "INSERVISS GROUP" par aizdevumu automašīnas (kravas furgons) iegādei.

Atbildētājs 2009.gadā 1.jūnijā pārdeva visas SIA "LATGALES PARTNERIS D" 20 pamatkapitāla daļas (100%) kopā ar visu firmas īpašumu, tostarp arī šo automašīnu /pers. C/. No tā brīža automašīna nebija atbildētāja lietojumā un kredīta izmaksas grafiks nebija zināms, jo darba attiecības ar SIA "LATGALES PARTNERIS D" bija izbeigtas.

Saņemot no SIA "GELVORA" precizēto prasības pieteikumu, konstatēts, ka pēdējais maksājums veikts 2010.gadā 15.aprīlī. Pēc Uzņēmuma reģistra datiem SIA "LATGALES PARTNERIS D" tika likvidēta 2012.gadā 8.maijā. Uzskata, ka administratora pienākums bija apmierināt kreditora prasības pilnīgi.

Atbildētāju nesaista darba attiecības ar SIA "LATGALES PARTNERIS D", tāpēc

viņam nav zināms tālākais firmas kredītsaistību risinājums. Maksātnespējas procesa laikā SIA "LATGALES PARTNERIS D" administrators Ainārs Kreics realizēja kravas furgonu.

[3] Prasītāja rakstveida atsauksmē norādīja, ka atbildētājs kā fiziska persona nevis kā SIA "LATGALES PARTNERIS D" dalībnieks uzņēmās atbildēt pilnā apmērā kā pats parādnieks par visām saistībām, kas izriet no aizdevuma līguma, atsakoties no galvinieka ierunas tiesībām (Civillikuma 1701.pants un 1702.panta pirmā daļa) pret kreditoru un ir pilnībā atbildīgs par visu saistību, kas izriet no aizdevuma līguma, izpildi.

SIA "LATGALES PARTNERIS D" 2009.gada 19.augustā tika pasludināts maksātnespējas process, kas 2012.gada 10.aprīlī izbeigts, un šī sabiedrība 2012.gada 8.maijā tika likvidēta.

Tas, ka 2009.gada 1.jūnijā atbildētājs pārdeva visas sev piederošās kapitāldaļas kopā ar visu sabiedrībai piederošo īpašumu, kā arī nebija darba attiecībās ar sabiedrību, neatbrīvo viņu no galvojuma līguma izrietošo saistību izpildes.

Galvenā parādnieka maksātnespējas procesa pabeigšana nav notikums vai darbība, kas saskaņā ar Civillikuma 1712.pantu izbeidz galvojumu, bet gluži pretēji – tā rezultātā galvojums no akcesoras (papildus) saistības pārtop par patstāvīgu ar mērķi – nodrošināt kreditoram trešās personas saistību

izpildi.

Prasītājas rīcībā nav informācijas par to, vai atbildētāja sākotnējais kreditors SIA "INSERVISS GROUP" bija iesniedzis savu kreditora pieteikumu SIA "LATGALES PARTNERIS D" maksātnespējas procesā, kā arī par maksātnespējas procesa administratora rīcību ar komercķīlas priekšmetu – automašīnu. Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus par komercķīlas priekšmeta realizēšanu un par iegūtajiem naudas līdzekļiem, kas novirzīti kreditora prasījuma segšanai.

[4] Ar Daugavpils tiesas 2018.gada 21.decembra spriedumu prasība pilnīgi noraidīta.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] SIA "INSERVISS GROUP" un UAB "Gelvora" filiāle Latvijā 2011.gada 8.martā noslēdza cesijas līgumu, ar kuru SIA "INSERVISS GROUP" cedēja UAB "Gelvora" filiālei Latvijā visas prasījuma tiesības un kreditora tiesības, kas izriet no aizdevumu portfeļa, tostarp, prasījuma tiesības pret atbildētāju (līgums Nr.25040702L4).

Saskaņā ar 2014.gada 18.decembra aktu Nr.1 par prasījuma tiesību pāreju uz SIA "GELVORA" ir pārgājušas visas prasījuma tiesības, tostarp, prasījumi pret atbildētāju.

[4.2] Saskaņā ar 2007.gada 25.aprīlī starp SIA "LATGALES PARTNERIS D" un SIA "INSERVISS GROUP" noslēgto līgumu SIA "INSERVISS GROUP" izsniedza SIA "LATGALES PARTNERIS D" aizdevumu 4441,00 LVL automašīnas iegādei.

Starp SIA "INSERVISS GROUP" ar atbildētāju 2007.gada 25.aprīlī noslēgts galvojuma līgums.

[4.3] Prasītājai ir tiesības celt prasību pret atbildētāju sakarā ar to, ka viņš uzņēmās galvot par juridiskas personas saistībām. Taču prasība nav celta Komerclikumā noteiktajā trīs gadu termiņā.

Darījums starp pusēm ir komercdarījums, jo viena no līguma pusēm ir komersants (SIA "INSERVISS GROUP" un prasītāja).

Komerclikuma noteikumi ir piemērojami arī atbildētāja saistībai, jo viņš ir uzņēmies galvot par komercdarījumu. Līdz ar to, prasītāja pret atbildētāju ir cēlusi no komercdarījuma izrietošu prasību.

Saskaņā ar līgumu pēdējā aizdevuma atmaksāšanas diena bija 2011.gada 25.aprīlis.

Administrators transportlīdzekli, kura iegādei bija noslēgts aizdevuma līgums, realizēja maksātnespējas procesa ietvaros, un iegūtos naudas līdzekļus pārskaitīja SIA "INSERVISS GROUP". Tas redzams no SIA "LATGALES PARTNERIS D" maksātnespējas procesa lietas 2012.gada 6.marta administratora pārskata. Šis apstāklis prasības pieteikumā nav norādīts, un iegūtā naudas summa nav ņemta vērā, aprēķinot parādu.

Noilguma termiņa sākums ir 2011.gada decembris, kad atbildētājam nosūtīts paziņojums par SIA "INSERVISS GROUP" prasījuma nodošanu UAB "Gelvora". Tādējādi prasītājai bija jāatgādina atbildētājam par parādu līdz 2014.gada decembrim. No AS "Fitek" informācijas redzams, ka paziņojums par SIA "INSERVISS GROUP" prasījuma nodošanu (cesiju) atbildētājam nosūtīts 2011.gada 9.decembrī.

Lietā iesniegtie 2013.gada 22.aprīļa brīdinājums un 2015.gada 25.novembra un 2017.gada 5.jūlija paziņojumi ir nosūtīti kā vienkārši pasta sūtījumi, tādēļ nav pierādījumu, ka atbildētājs tos saņēmis. Prasītāja pierādījumus par Komerclikumā noteiktā prasības celšanas noilguma termiņa pārtraukšanu nav iesniegusi.

Lietā ir iestājies noilgums, kas ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai, tādēļ nav vērtēti prasībā norādītie apstākļi un prasība ir pilnīgi noraidāma.

[5] Prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā šādu apsvērumu dēļ.

[5.1] Nav pareizs tiesas secinājums, ka prasītājai ir jāpierāda 2013.gada 22.aprīļa, 2015.gada 25.novembra un 2017.gada 5.jūlija atgādinājumu izsniegšanas fakts atbildētājam. Nepamatoti nav ņemti vērā AS "Fitek" apliecinājumi par šo atgādinājumu nosūtīšanu, kas uzskatāmi par pietiekošiem pierādījumiem noilguma pārtraukšanai. To apliecina tiesu prakse (*spēkā stājušies: Bauskas rajona tiesas spriedumi: 10.04.2017. civillietā Nr.C10087616 un 28.11.2017. civillietā Nr.C10059217; Valmieras rajona tiesas 27.04.2017. spriedums civillietā Nr.C39084116, Rīgas apgabaltiesas 15.11.2017. spriedums civillietā Nr.C33787116*) un Zemgales apgabaltiesas 2018.gada 25.oktobra spriedumā civillietā Nr.C07055717 paustās atziņas, ka noilguma pārtraukums pierādāms ar kreditora darbībām atgādināt parādniekam par saistību, prasītājai nav jāpierāda brīdinājuma izsniegšanas fakts atbildētājai, jo ir vispārzināms, ka parādnieki, izvairoties no saistību izpildes, neierodas pasta nodaļā saņemt viņiem adresētos ierakstītos pasta sūtījumus vai atsakās tos pieņemt.

Atsauces pirmās instances tiesas spriedumā uz diviem Senāta spriedumiem (*2017.gada 4.jūlija spriedumu lietā Nr.SKC-248/2016 un 2017.gada 16.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-369/2017*) nav attiecināmas uz izskatāmo lietu, jo tajos ir atšķirīgi lietas faktiskie apstākļi. Šajās lietās nebija iesniegti pierādījumi par atgādinājumu nosūtīšanu parādniekiem, ko apstiprina AS "Fitek" apliecinājumi. Tāpat nebija vērtēts jautājums, vai atbildētāji savas tiesības īstenoja atbilstoši Civillikuma 1.pantā nostiprinātajam labas ticības principam.

Ievērojot juridiskajā literatūrā norādīto, kreditors būs rīkojies labā ticībā, ja atgādinājums parādniekam par saistību izpildi tiks nosūtīts uz viņa dzīvesvietas adresi, kuru parādnieks būs darījis zināmu kreditoram. Savukārt parādniekam ir pienākums saņemt pasta korespondenci viņa dzīvesvietā. Ja parādnieks izmanto savas tiesības nesaņemt korespondenci, tad tas liecina, ka viņš savas tiesības izmanto pretēji Civillikuma 1.pantam. No spriedumā secinātā izriet, ka, negodprātīgi īstenojot savas tiesības un apzināti nesaņemot korespondenci, parādnieks var izvairīties no saistību izpildes.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētājam bija objektīvi apstākļi, šķēršļi, kā rezultātā viņš nevarēja saņemt viņam pienākošos korespondenci (piemēram, mainīta adrese un par to paziņots prasītājai).

Ievērojot Senāta 2017.gada 4.jūlija spriedumā lietā Nr.SKC-248/2016 norādīto, kreditors, nosūtot atgādinājumu par saistību izpildi pasta sūtījumā uz parādnieka norādīto dzīvesvietas adresi un/vai deklarēto adresi, rēķinās, ka parādnieks parastos apstākļos korespondenci saņems. Tādēļ šādā kārtībā nosūtīts atgādinājums ir atzīstams par paziņotu individuāli un personiski parādniekam. Adresātam ir pienākums līdzdarboties dokumentu apritē.

Līdz ar to, izvērtējot noilguma jautājumu, ir jānoskaidro dokumentu paziņošanas fakts, ko prasītāja ir pierādījusi ar AS "Fitek" apliecinājumiem.

Iebildumus par noilgumu tiesas sēdē izteica tikai atbildētāja pārstāvis, norādot, ka atbildētājs saņēmis tikai 2011.gada 9.decembra paziņojumu par cesiju. Tajā pašā laikā 2012.gada 27.februārī atbildētājs ir vērsies pie prasītājas ar iesniegumu, lūdzot izsniegt parādsaistību apliecinošo dokumentu kopijas, vienlaikus apliecinot, ka ir saņēmis 2012.gada 27.februāra atgādinājumu par saistību izpildi. Šo apstākli atbildētājs ļaunprātīgi noklusējis, kas liecina par negodprātīgu rīcību, apzināti nesaņemt atgādinājumu, lai izvairītos no saistību izpildes.

[5.2] Līdz tiesas sēdei nepastāvēja strīds par prasījuma tiesību noilgumu. Tādēļ tiesai, atzīstot, ka par kādu no faktiem, ar kuriem pamatoti prasījumi, nav iesniegti pierādījumi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta ceturto daļu bija pienākums par to paziņot prasītājai, nosakot termiņu pierādījumu iesniegšanai, kas nav darīts.

[5.3] Prasītājas rīcībā nav informācijas par SIA "LATGALES PARTNERIS D" maksātnespējas procesa administratora Ainara Kreica rīcību ar naudas līdzekļiem, kas gūti, realizējot komercķīlas priekšmetu – automašīnu.

No 2012.gada 6.marta noslēguma kreditoru sapulces protokola, kreditora reģistra un maksātnespējas procesā iegūto līdzekļu sadalījuma starp kreditoriem redzams, ka kreditora SIA "INSERVISS GROUP" prasījums nav samazinājies, bet palicis nemainīgs.

Līdz ar to nav vienozīmīgs tiesas arguments, ka administrators sākotnējai kreditorei būtu pārskaitījis naudas līdzekļus vai ka tie novirzīti maksātnespējas izmaksām.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu atbildētājam ir pienākums pierādīt, ka naudas līdzekļi pārskaitīti sākotnējai kreditorei SIA "INSERVISS

GROUP".

Prasītāja apelācijas sūdzībā lūdz apmierināt prasību un piedzīt no atbildētāja tiesāšanās izdevumus.

[6] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā apelācijas sūdzību pilnīgi neatzina, bet piekrita pirmās instances tiesas spriedumam, norādot, ka prasītāja nav iesniegusi pietiekošus pierādījumus saviem argumentiem.

[7] Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis uzturēja prasību, un apelācijas sūdzību pēc tajās aprakstītajiem motīviem. Uzskata, ka noilgums nav iestājies, atbildētājs bija informēts par parādsaistībām, bet apzināti izvairās no to izpildes.

[8] Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis prasībai un apelācijas sūdzībai nepiekrita. Atbildētājs bija saņēmis tikai 2011.gada 9.decembra paziņojumu par cesiju un 2012.gada februāra atgādinājumu. Uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti prasību noraidījusi, jo iestājies trīs gadu Komerclikumā paredzētais noilgums.

Motīvu daļa

[9] Noklausoties pušu pilnvaroto pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, novērtējot rakstveida pierādījumus lietā un apelācijas sūdzības argumentus, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība noraidāmas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Apelācijas instance izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā. Prasības priekšmeta vai pamata grozīšana nav pieļaujama.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums, noraidot prasību, ir pareizs, pilnībā pietiekams, tādēļ pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, bet apelācijas sūdzībās izteiktie argumenti nevar būt par pamatu pretēju secinājumu izdarīšanai.

[10] Saskaņā ar 2014.gada 18.decembra aktu Nr.1 par prasījuma tiesību pāreju uz SIA "GELVORA" ir pārgājušas visas prasījuma tiesības, tostarp arī pret atbildētāju.

Nepastāv strīds, ka atbilstoši 2007.gada 25.aprīlī noslēgtajam līgumam SIA "INSERVISS GROUP" izsniedzis SIA "LATGALES PARTNERIS D" aizdevumu 4441,00 LVL automašīnas iegādei, bet ar atbildētāju minētajā sakarā noslēgts galvojuma līgums (lietas 9.-12.lapa).

[11] SIA "LATGALES PARTNERIS D" 2009.gada 19.augustā pasludināts maksātnespējas process, kas izbeigts 2012.gada 10.aprīlī sakarā ar bankrota procedūras pabeigšanu. Pastāv līdz galam neizpildītas parādsaistības. Prasītāja pret atbildētāju kā galvotāju ir cēlusi no komercdarījuma izrietošu prasību.

Pastāv strīds par to, vai saistības tiesība ir izbeigusies ar noilgumu, tas ir, vai ievērots Komerclikumā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš.

Noilguma institūts civiltiesībās ir veidots ar mērķi novērst ilgstošu nenoteiktību mantiskajās attiecībās, radīt skaidrību par tiesībām un pienākumiem, kas varētu būt strīdus priekšmets, bet ieinteresētā persona ilgstoši nav centusies panākt savu tiesību atzīšanu vai realizēšanu (*sk. Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīgā: Mans īpašums, 1998., 357.lpp.*).

Noilguma iestāšanās tiesiskās sekas ir saistības tiesības izbeigšanās (Civillikuma 1910.pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1896.pantu noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam terminētiem prasījumiem vajadzīgs – lai termiņš jau būtu notecējis.

Atbildētājam saskaņā ar līgumu bija pienākums līdz 2011.gada 25.aprīlim veikt atlikušā aizdevuma galvenā parāda un procentu par aizdevuma lietošanu samaksu. Atbildētājs savas saistības nav izpildījis, tādēļ 2011.gada 26.aprīlī iestājoties nokavējumam, aizsācies trīs gadu noilguma termiņa tecējums.

Atbilstoši Civillikuma 1902.pantam tiesības izlietošana, ceļot prasību tiesā, pārtrauc noilgumu.

Prasība izskatāmajā civillietā celta 2018.gada 3.jūlijā (lietas 4.lapa), t.i., vairāk kā trīs gadus pēc noilguma termiņa tecējuma sākuma, tāpēc pastāv pamats vērtēt jautājumu, vai noilguma termiņa tecējums ir pārtraukts, jo, tikai pastāvot noilguma pārtraukumam, saistība nav izbeigusies.

Noilguma termiņa tecējumu neietekmē prasības tiesības cesija, jo cesijas rezultātā pāriet tikai prasījuma tiesība, nevis pati saistība (Civillikuma 1800.pants).

Prasītāja ir norādījusi, ka saistības noilgumu ir pārtraukusi 2013.gada 22.aprīļa, 2015.gada 25.novembra un 2017.gada 5.jūlija brīdinājumu nosūtīšana. Savukārt atbildētājs lietas izskatīšanas gaitā iebildis, ka iestājies noilgums, jo, izņemot 2011.gada decembra paziņojumu par cesiju un 2012.gada 16.februāra atgādinājumu par saistību izpildi (lietas 112.-113.lapa), vairāk prasītāja brīdinājumus nav saņēmis.

Civillikuma 1905.pants noteic, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Judikatūrā atzīts, ka kreditora atgādinājums ir darījums Civillikuma 1403.panta izpratnē, jo tas, pārtraucot noilgumu, groza starp kreditoru un parādnieku pastāvošās tiesiskās attiecības. Tādēļ uz šo atgādinājumu attiecināmi vispārīgie noteikumi par gribas izteikumu. Viena līdzēja gribai nav nozīmes, ja tā netiek darīta zināma otram līdzējam. Tādēļ, lai gan atgādinājums formāli ir vienpusējs darījums – to var veikt kreditors viens pats bez parādnieka piekrišanas, tomēr tas groza iepriekš nodibinātās [..] divpusējās tiesiskās attiecības. Līdz ar to, lai šāds atgādinājums varētu grozīt iepriekš pastāvējušās divpusējās tiesiskās attiecības, tas ir jādara zināms parādniekam. Atgādinājumam, lai tas būtu ielasāms Civillikuma 1905.pantā, ir jābūt paziņotam individuāli un personiski parādniekam, un tajā jābūt nepārprotami paustai kreditora gribai prasīt konkrētas saistības izpildi (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 4.jūlija spriedumu lietā nr. SKC 248/2017*).

Ievērojot minēto, Latgales apgabaltiesas Civillietu kolēģija atzīst, ka, lai noilgums būtu atzīstams par pārtrauktu, ir jāpierāda brīdinājuma izsniegšanas fakts.

Konkrētajā gadījumā lietas materiālos ir iesniegti nevis VAS "Latvijas pasts", bet tikai trešās personas AS "Fitek" apliecinājumi par 2013.gada 22.aprīļa, 2015.gada 25.novembra un 2017.gada 5.jūlija brīdinājuma vēstuļu sagatavošanu un nodošanu VAS "Latvijas pasts" (lietas 51.-56.lapa). Šāda veida apliecinājumi lietā nepierāda minēto brīdinājumu izsniegšanu atbildētājam augstāk norādītajos datumos.

Noilguma termiņa sākums ir nosakāms 2012.gada februāris, kad atbildētājs saņemot atgādinājumu par saistību izpildi, pieprasījis no prasītāja parāda lietas materiālus (lietas 113.lapa). Prasītājs tiesā vērsās tikai pēc sešiem gadiem.

Līdz ar to pirmās instances tiesa pamatoti prasību noraidījusi, jo lietā iestājies noilgums, kas ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai.

[12] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,19 *euro* (pirmās instances tiesā 2,65 *euro* un apelācijas instances tiesā 1,54 *euro* (lietas 2., 121.lapa). Prasītāja iesniedzot prasības pieteikumu ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro* (lietas 8.lapa). Tā rezultātā lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 0,99 *euro*, kas nav samaksāti iepriekš un ir piedzenami valsts labā no prasītājas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta nosacījumiem, nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš – 10 dienas, sākot no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GELVORA" prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GELVORA", reģistrācijas Nr.40103837691, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,99 *euro* (nulle *euro* 99 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ieskaitāmi kontā – saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR: 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods: TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, dati lietas identificēšanai.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 *euro* (trīs simti *euro*) Augstākās tiesas depozīta kontā – saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr.90000068892, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, konta Nr.LV83TREL8280010000000, ekonomiskās klasifikācijas kods: F22010010, norādot fiziskās vai juridiskās personas datus.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis I.Stivriņš

Tiesnese A.Šilova

Tiesnese L.Mežale